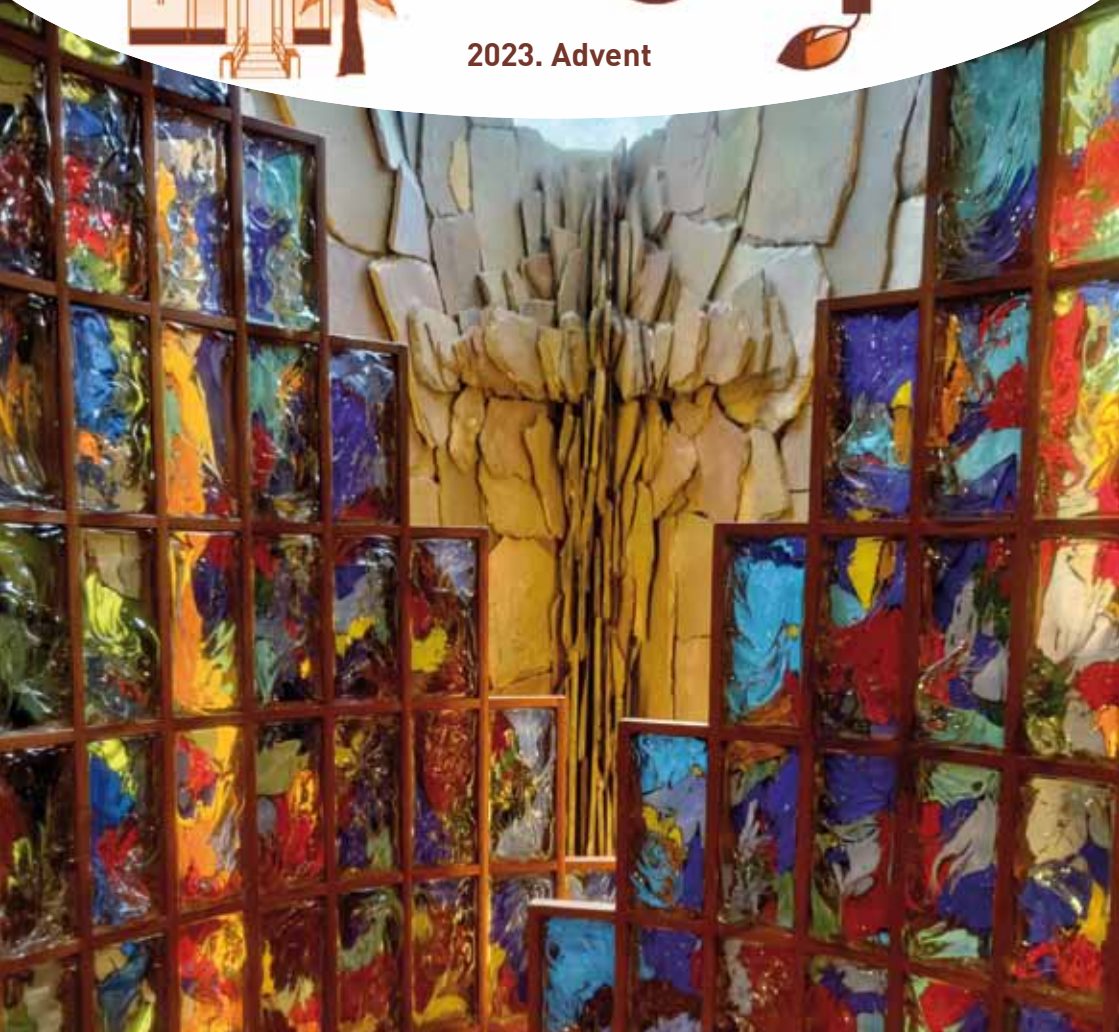

„Akiknél a jó földbe hullott a mag: ezek hallgatják az igét, befogadják...” (Mk.4,20)
XXVIII. évfolyam 6. szám

magvetés

2023. Advent

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.” (Jn 1,9)

Megbékélés Istennel – Krisztus által

Házasságkötés alkalmából sok-sok bölcsességet és jókívánságot igyekszünk mondani az ifjaknak. Ezek egyike így hangzik: „sose béküljetek ki!” Első hallásra szokatlan üzenet, de valójában az van mögötte, hogy közöttetek ne legyen nézeteltérés, ne legyen harag, ne legyen baj – így nem kell békülni sem!

Sajnos a földi élet nem ilyen. Baj van! Nemcsak a házasságban, az emberi kapcsolatokban, hanem egyáltalán az életben. Ennek alapja pedig ott keresendő, hogy az ember nincs békeességben Istennel. Így születik. Bűnben. Ez pedig így nem igazi élet! Mert a bűn zsoldja a halál, és a halállal szemben az ember tehetetlen...

A madár nem akkor érzi magát komfortosan, amikor kalitkába van zárva, hanem ha szabadon repülhet. A hal sem a horgon, a hálóban, vagy már a szatyorbán érzi jól magát, hanem akkor van elemében, ha úszhat. Az ember pedig akkor, amikor Isten jelenlétében van! Enélkül nincs békeessége, enélkül komfort zónán kívül van, Isten nélkül csak szenved és küszködik.

Ezt látta a mi Mennyei Atyánk és ezért cselekedett! Elküldte az Egyszülött Fiát, Aki által mindent helyreállított, amit mi a bűnnel tönkretettünk! Isten Jézus által megbékéltette a világot, megbékéltette az embert Önmagával. Advent idején olvastuk Bibliáolvasó Kalauzunk szerint a korinthusi második levelet, amelyben Pál apostol így fogalmazta meg a Karácsony lényegét.

„Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket.” (2Kor 5,18-19)

Hogyan lehet ez a békeesség a miénk? Ha nem csupán olvasunk róla, tudunk róla, ismerjük, hanem megéljük: amit Jézus tett, azt értem tette! A karácsonyi történet nem csupán egy múltbeli esemény, amire évenként emlékezünk, hanem személyes üzenete van! A manapság napi rendszerességgel használt kódok, jelszavak ismerete önmagában még kevés. Ha bankkártyás fizetésnél nem használjuk, ha a telefonba nem írjuk be, vagy éppen az internetes kapcsolatnál, akkor nem tudunk csatlakozni. Csak beírva, érvényesítve, használva működik! Istennek Krisztusban elkészített békeessége is csak elfogadva és minkre vonatkoztatva működik!

Karácsonykor helyreállt a kapcsolat Isten és ember között. Isten azért lett emberré, hogy az ember Isten gyermekévé lehessen. Aki ezt a kegyelmet magára nézve befogadta, aki megbékélt Istennel, áldott következményét tapasztalja: megbékél önmagával is, sőt másokkal is! Bele tud nézni a tükörbe, és már nem akarja a 25. plasztikai műtétet, mert elfogadja Isten ajándékát önmagára nézve is. Sőt, amikor látja a másik embert, már nem a szálkát keresi benne, hanem Krisztuson keresztül szemléli őt. Ez az a békeesség, amit csak Isten tud adni, és Ő adja is az Ő Fia által!

2023. karácsonyán hangozzon az üzenet itt és világszerte:

„Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljetek meg az Istennel!” (2Kor 5,20)

Isten Jézus által a SZABADÍTÓ

Hol van Isten? Mindenekelőtt szögezzük le: Ő fizikailag meghatározhatatlan valóság.

„Isten soha senki sem látta: az egyszerűen Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt” (Jn1,18).

Pál apostol Jézus Krisztusra utalva így szól:

„Ő a láthatatlan Isten képe, az elsőszülött minden teremtmény előtt” (Kol 1,15).

Ide illik azonban gyönyörű vallomása is: „Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyetlen Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké” (1Tim 1,17).

Lehet hogy nem jól keressük? Pedig sokan nem is sejtik, mennyire közel van az emberhez. Mózesnek nemcsak megjelent elhívásakor, de hallotta is a hangját az égő csipkebokorból. Választott népét oltalmazva jelen volt a felhőben, a tűzoszlopban, a kijelentés sátrában (2Móz 25,22; 2Móz 27,21). Azt mondhatjuk, hogy nemcsak a bibliai időkben, de általában is, mindenütt jelenvalóvá tudja magát tenni, még ha testi valóságában soha nem is láthatta meg őt egyetlen ember sem. Dávid megdobogtatja szívünket gyönyörűségei szép, személyes vallomásával:

„Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod... Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak?...a végén is csak nálad vagyok” (Zsolt 139,5,7 és 18).

Akkor hát miért buzdítja Ézsaiás próféta az ő kortársait az Isten folyamatos keresésére, amikor így szól:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!” (Ézs 55,6).

Ez a buzdítás hitem szerint arra ösztökéli az egykori és ma élő hívőket egyaránt,

hogyan ragadjunk meg minden lehető alkalmat imádságos szívvel az Úrral való együttlétre:

„...hozzád imádkozzék minden hívő, aki megtalálhat” (Zsolt 32,6).

Megtehetjük ezt? Igen, mert ma már nem a mózesi idők titokzatos világában élünk, hanem az Úr Jézus Krisztus által kijelentett Istennel találkozhatunk „lélekben és igazságban”.

Ma hogyan létezik Isten? Elmondhatjuk, hogy fizikailag megragadhatatlan ugyan, de mégis valóságos az Ő jelenléte. Mint tudjuk, Jézus Urunk a bizonytalankodó samáriai asszonyt arra tanította Isten jelenlétéről, hogy „az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk” (Jn 4,24). A már idős János apostol, a szeretett tanítvány egyértelműen vallja meg hitét, amikor azt mondja, hogy „Isten soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk...” (1Jn 4,12). Egyik példázatos beszédében Jézus arról szólt földi élete vége felé, hogy „... amikor megtették ezeket (vagyis a szeretet sokféle megnyilvánulását!) akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tették meg” (Mt 25,40). Még többet jelent, ha hittel tudjuk, hogy „közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti” (Zsolt 34,19). Ugye, mennyire meg tud vigasztalni ez a mondat, milyen valóságos erőforrás lehet ez számunkra akkor, amikor életünk összehahanni készül, amikor már-már kétségbe ejtő helyzetbe kerülünk? Mi mindent megtesz a „benne bízókért” (Ézs 63,4)! Ez bizony nem más, mint az Ő rendkívüli szeretete. Az a tényleges segítség, amelyet a golgotai kereszten mutatott meg szeretett Fia által éretünk. Mert ezzel a tétellel az Úr képes

volt felemelni Téged és engem, a sokszor bizony minden segítség nélkül tengődőket önmagához. Ugye Testvérem, ezért tudjuk hittel vallani Pállal együtt, hogy „mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” (Fil 4,13).

De mi is történik valójában ott, ahol jelen van a láthatatlanul is valóságos Úr? Ott, Vele valóságos szabadságban élhetnek az emberek. Hiszen az apostol így szól: „...ahol az Úr lelke, ott a szabadság” (2Kor 3,17). Mire szabadulhatunk meg? Nem bármire! Először is tudnunk kell arról, hogy amikor Isten megteremtett bennünket, akkor így szólt a nekünk adott lehetőségekről „... Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen” (1Móz 1,28). Figyeljük meg, Isten egyetlen szót sem mondott az emberek egymás közötti hódításáról és uralkodásá-

ról, csupán a megélhetéshez szükséges lehetőségekről. De Isten a ma mindinkább visszataszítóbb és közönséges szabadosságra sem szabadított fel minket, hanem a nekünk adott csodás ÉLET együttes építésére. Mert Pállal valljuk, hogy „minden szabad, de nem minden használ. Minden szabad, de nem minden épít” (1Kor 10,23). Természetesen ezzel együtt jár, hogy igyekezhetünk berendezni a lehető legoptimálisabban mindennapjainkat, lehetőleg úgy, hogy otthonosan érezzük magunkat létező körülményeink között. Ez azonban soha nem jelenthet harácsolást, a felebarátot semmibevevő „kivagyiságot”. Tehát nem az érzéketlen zsarnokságra, a pusztító szenvedélyekre, mondjuk az önző pénzimádatra szabadította fel Isten az embert. Petrarca 14. századi olasz költő érdekes gondolatritmusát hadd idézzem: „ÖRÖM: Roppant nagy a vagyonom! ÉSZ: Vigyázz, nehogy te légy a vagyonedé ..A

kapzsiság és a lélek sivársága teszi az urat szolgálóvá. Ami túllépi a mértéket, nem gazdagság többé, hanem kötelék és bilincs, nem ékesítője a testnek, hanem béklyója a léleknek, halmaza a gondnak, az ijedelemnek, és hiánya a boldogságnak.” Jézus példázata szerint a gazdag nem tud mit kezdeni a hirtelen rászakadt vagyonával: „Mit tegyek? Nincs hova betakarítanom a termésemet” (Lk 12,17). Ez a szerencsétlen ember tehát nem tud mit kezdeni önmagával: elszakadt embertársaitól, talán a családjától is. Monológot folytat, önmagával beszélget. Isten azonban arra szabadította fel a „benne bízókat”, hogy elsősorban „kifogyhatatlan kincset” gyűjtsünk „a mennyben, ahol a tolvaj nem férközhet hozzá, a moly sem emészti meg” (Lk 12,33). Ez pedig a gyakorlatban mit is jelent? Először is azt, hogy alkalmassá válunk egymás terheinek hordozására, hogy így töltsük „be a Krisztus törvényét” (Gal 6,2). Másodsor pedig így el-

kerülhetjük, hogy ne bonyolódjunk bele evilági egyéni megkötöttségeink rab-szolgaságába, hanem magunkat egyre inkább rá tudjuk bízni a jótetteket segítő, életet adó Isten szeretetére: Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik” (Zsolt 37,5). Ez persze nem az ördög mindent összezavaró uralkodása, hanem az Isten országának rendje, amihez mindig örömmel igazodhatunk. Valljuk mi is Pállal együtt, hogy „Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni. .. Mert Krisztus Jézusban .. csak a szeretet által munkálkodó hit számít” (Gal 5,1 és 6). Így áldja meg a mindig jelenlévő Úr Lelke mindnyájunk mindennapjait a karácsonyi ünnepkör és kiemelt ünnepi alkalmak elmúltával is. Mert hiszen hittel és örömmel valljuk, hogy „akiket...Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai” (Róm 8,14).

Rácz László lelkipásztor

„Áldjad, én lelkem, az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről” Zsolt 103,2. Dombosi hálaadás

Isten kegyelméből a nyáron megtarthattuk az Gyermekek Bibliái Hetet, és az iskola-kezdés előtt jelentős tanszeradományt oszthattunk ki. Folyamatosan kapunk lelki irodalmat, tartós élelmiszert és ruhaadományt, amelyeket több alkalommal oszthattunk ki.

Az ősszel az iskolaépület elől át lett helyezve a harangláb az új istentiszteleti helyünkre, a régi tanyasi iskolába pedig a Tiszántúli Református Egyházkerület Cigánymissziója költözött, amelyet idén felújítottak, és megkezdődhetek benne a körzeti alkalmak.

Advent harmadik vasárnapján gyermekek szolgálatával egybekötött karácsonyi alkalmat tarthattunk, amelyen a megbékélés kegyelmi ajándékáról és szolgálatáról hallhattuk az örömhírt, és a megtelt gyülekezeti házban szeretetvendégségben is részünk lehetett.

Köszönjük mindenkinek az imádságait, felajánlásait és szolgálatait, Istené legyen mindenért a dicsőség!

Tárnok Tamás lelkipásztor

Bálványok

„Tudnak-e esőt adni a népek bálványai? Vagy az ég adja-e a záporosóket? Nem, hanem te, Urunk, Istenünk, benned reménykedünk: hiszen te alkottad mind ezeket!” (Jer 14.22.)

Év végéhez közeledve előbb-utóbb valószínűleg mindannyian készítünk egy számadást arról, mi is történt ebben az évben velünk, a szűkebb és tágabb környezetünkkel. Tart az adventi időszak, valóban vágyakozunk valamire.

Ez az év, mint ahogy az előző év is, sok ember számára sajnos főleg a pénzről szólt. Valahol ez érthető, hiszen a napi szükségletek kielégítéséhez pénzre is szükség van. A pénz az egyik legszörnyűbb bálvány. A kérdés az, hogy mit szabad – ha egyáltalán szabad – feláldozni a pénz oltárán? Egyéni szinten a szabadidőt, a családdal töltött időt, a közösséggel töltendő időt, vagy akár az egészséget is? Te mit vagy hajlandó feláldozni a pénzért? Ettől többet is? Ez a Te egyéni döntésed, mindaddig, amíg az nem érint másokat. De mi van akkor, ha egy nagyobb közösség vezetőinek válik a legfontosabbá a pénz? Mit tehetsz Te ez ellen, ha Te magad is a közösség tagja vagy?

Az apostolok hozták létre az első gyülekezeteket. Az egyház gyülekezetek sokasága. Az építkezés alulról történik. Minden ilyen szerveződés akkor életképes és független, ha fenn tudja magát tartani, nem függ külső támogatástól. Egy átlagos gyülekezetnek a mai viszonyok között becslésem szerint legalább 500 főnek kellene lennie. Persze ahol nincs a településen ekkora lélekszám, ott valószínűleg a lelkészekre nehezedne nagyobb teher, mert több településen is szolgálatot kellene tartani. Figyelembe véve az emberek anyagi lehetőségeit, egyháztagonként évi átlagosan 40 ezer

Ft befizetéssel így 20 milliós költségvetést tenne lehetővé a gyülekezetben. A mi gyülekezetünk a közel 330 fős tagságával kb. ennek megfelelően gazdálkodhat. (Megjegyzés: a csapókert lélekszáma ettől jóval nagyobb létszámú gyülekezetet is jelenthetne!)

Ahhoz, hogy pl. a Református egyház gyülekezetek feletti szervezete működhessen, szintén pénzre van szükség. Erre vonatkozóan még becsülni sem tudok, de úgy gondolom, hogy ha a gyülekezetek a bevételeik 10%-át adnák oda erre a célra, akkor megszűnhetne az egyház felső vezetésének az egyéb külső tényezőktől való függése. Ezt a 10%-ot többlet tehervállalással vagy nadrágszínhúzással lehet teljesíteni. Szükséges volna viszont felülről egy határozott iránymutatás mindehhez.

Ma az emberek rossz szemmel nézik ahogyan az állam finanszírozza az egyházakat, és az állam cserébe elvárásokat támaszt, amit az egyház teljesít. Ez lefordítva egyfajta üzletelés a hatalom és az egyházak között. Az egyházak így elveszítik az alapokat jelentő embereket!

A hit nem lehet üzlet!

Én még elhiszem, hogy az egyházvezetőink hite valós, de akkor ennek megfelelően a jövőben változásokat kell kezdeményezzenek, és nekünk, mint alapegységeknek, a változást támogatnunk kell a hitünk megőrzése érdekében!

Eljött az idő egy vonalat húzni, és tiszta lappal újra kezdeni. Ehhez kérem mindannyiunk őszinte bűnbánatát és az Úr megsegítő támogatását!

„Elismerjük Uram, gonoszságunkat... vétkezünk ellened.”

(Jer 14.20)

Ezzel készülhetünk a születés ünnepére is.

Potyók Áron presbiter

Presbiteri hétvége

2023. november 17-19-én gyülekezettünk régi és új presbiteri útnak indultak Berekfürdőre. A hétvége célja az elcsendesedés, Isten előtt megállás, témája pedig az istentisztelet volt. Lakatos Zoltán lelkésztestvérünk vezetésével szóba került, hogy mi az istentisztelet célja, értelme. Mi a feladata presbitereknek, a lelkészeknek és a gyülekezetnek. Milyen a liturgiánk, mi működik jól a gyülekezetünkben, s miben szükséges fejlődni. Jókedélyű, részletekbe menő, gazdagító és aktív beszélgetés zajlott négy felvonásban.

Lelki táplálékunk is az istentiszteletéről szólt, Tárnok Tamás lelkésztestvérünk szolgált közöttünk a Róma 12,1-2 és János 4,23 igeversék alapján. Halottunk arról, hogy az igazi istentisztelet az, amikor magunkat szánjuk oda az Úrnak, eszközül a szolgálatra. Arról is beszéltünk, hogy Istent Lélekben és igazságban kell imádnunk. Közösen is imában hordoztuk a Csapókerti Egyházközség jövőjét, kérve Istent, hogy adjon

bölcsességet a szükséges döntésekhez, és kértük Szentlelkének vezetését a jövőbeni szolgálatokhoz.

Nagy érdeklődéssel hallgattuk Lakatos Zoltán beszámolóját a szombat-évről. Ez idő alatt több gyülekezetet meglátogatott, számos istentiszteleten vett részt Tiszán innen, s Dunán túl, és örömmel osztotta meg velünk a tapasztalatait. Hiszen jó más gyülekezetektől tanulni, a helyes példát követni. Szombat este „dolgozatírásra” is sor került, de senki ne ijedjen meg: ez egy remek hangulatban megírt, jópofa teszt volt. A gyülekezetünk történetéről összeállított kérdéssor kiértékelése után mindannyian biztosak vagyunk benne, hogy elsők között kell beszerezniük a gyülekezetünk történetéről szóló, hamarosan megjelenő, már sokszor emlegetett könyvet. Jómagam 5 pontot értem el a 11-ből. Két évi gyülekezeti tagság után talán ez az eredmény elfogadható egy leendő presbiterből. Biztos vagyok benne, hogy a testvérek jobb eredményt ér-

nek el nálam, ezt az alábbi kérdéssorral mindenki ellenőrizheti is.

Hálásak vagyunk ezért a hétvégéért, hogy jobban megismerhettük egymást, s volt időnk beszélgetni, ismerkedni. Záróalkalmunk a vasárnap istentisztelet volt, mely a Berekfürdői Református Gyülekezettel közös alkalom volt. Lelkikében feltöltődve, testiekben megelégedve, élményekben is gazdagon térünk haza. Soli Deo Gloria!

Tóth Anna

Csapókerti gyülekezeti tesztkérdések

1. **Mióta rendelkezik önálló presbitériummal a csapókerti gyülekezet?**
a) 1902 b) 1937 c) 1949
2. **Összesen hány presbiter szolgált eddig az önálló csapókerti gyülekezetben?**
a) 144 b) 192 c) 218
3. **Hányadik csapókerti gondnok/főgondnok Kocsis Sándorné?**
a) 11 b) 18 c) 24
4. **Hány évig tartott a leghosszabb ideig folyamatosan végzett csapókerti presbiteri szolgálat?**
a) 38 b) 44 c) 45
5. **Ki volt az első két csapókerti presbiter?**
a) Oleviánus Gáspár és Ursinus Zakariás
b) Kovács Sándor és Lakatos Sándor
c) dr. Szabó Ferencz és Koncz Sándor
6. **Évente 4 presbiteri gyűlés kötelező. Mennyi volt a legtöbb gyűlés egy évben (1958-ban)?**
a) 10 b) 11 c) 12
7. **Esperesi jellemzés az első önálló csapókerti presbitériumról. „Csendes, de presbiterek vették fel áldással a munka gondját sok helyen.” Melyik szó hiányzik?**
a) határozott b) makacs c) öntudatos
8. **A legtöbb úrvacsorázó száma egy évben:**
a) 1221 b) 1444 c) 1517
9. **Hány presbiter és pópresbiter alkotta az első csapókerti presbitériumot?**
a) 48+12 b) 40+10 c) 24+6
10. **Ki vett részt a legtöbb presbiteri gyűlésen az elmúlt 6 évben?**
.....
11. **Ha a csapókerti egyházzrész első presbitereinek számát a köbre emeljük és hozzáadunk 1-et, az megegyezik azzal, ha négyzetre emeljük a megválasztott presbitériumunk gondnokainak (főgondnok és helyettesei) számát. Igaz ez?**

Hálaadó zsoltár.

Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön!

Szolgáljatok az ÚRnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!

Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten!

Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája.

Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel!

Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!

Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.

(100. zsoltár)

Adventi hitmélyítő esték

November 28. és december 2. között adventi hitmélyítő alkalmakon vehetünk részt a gyülekezetünkben. Hálásak vagyunk, hogy az élő Ige hangzott a szolgáló lelkipásztorok által. Minden alkalom után feltöltődve, lelkileg gazdagabban tértünk haza otthonainkban.

Az első napon az 1 Kir 17, 8-24- ből szólt az üzenet arról, hogy az összes bibliai történet olyan tükör, amelyben leplezetlenül megláthatjuk magunkat. Mit mutat meg a tükör? Azt, hogy az Úr csodásan működik. Jöjjön bármi Isten csodálatosan fog gondoskodni rólunk, mert Ő mindörökké tökéletes jóság és mindent a javunkra fordít. Akkor is, ha a pillanatnyi helyzet sötétnek tűnik. Ebben a történetben a próféta bebizonyította, hogy isteni küldetésben van. A próféta sors legfőbb jellemzője, hogy a mindenkori Isten embere, mindig nagyító alatt van és ez vonatkozik ránk, hívó emberekre is.

A második napon Lukács 1. fejezetéből az 5-15-ig versig szólt az Isten Igéje: a Mindenható Isten mielőtt csodát tesz, jó előre megágyazza. Ezt történt Zakaariás és Erzsébet életében is. Két fontos üzenetet helyezett a szívünkre az Úr:

1. Isten megáldja azokat akik Őt szeretik, bármilyen emberek vagyunk
2. Találkozásokban, - egymással és Istennel, - keresi meg az Isten az embereket.

Biztat az Ige arra, hogy Istennél nincs eldobott kérés és legyünk követői és biznyságtévői az Úr Jézus Krisztusnak. Egyetlen egy hívó ember hite nagy változásokat indíthat el.

A harmadik napon a lelki egészség fontosságáról hallottunk, a János 3, 2 verséből. Nemcsak testünk, hanem lelkünk is van, összefügg a testi-lelki egészségünk. Lelkünk állapota meghatározza a testi egészségünket. Csak

akkor lehet gyógyítani, ha elismerjük, hogy betegek vagyunk. Így tud és akar is meggyógyítani az áldott Orvos, az élő Krisztus. Lelki egészségünk egyik legfontosabb vitaminja a H-vitamin (hála vitamin). A lelki egészség legyen fontosabb, mint a testi. Lehet, hogy testileg nem vagyunk jól, de lelkileg egészséges

vagyok, mert az Úr gyermeke lettem. Az Úrral való kapcsolat határozza meg a lelki egészségedet.

A negyedik napon a Jeremiás 7. fejezet 1-15 verséből hangzott az Ige. Kemény szavak hangzanak el Jeremiás próféta szájából, mégis csodálatosak. Amikor a világban nyűzsög a hamisság, Isten mindig gondoskodik arról, hogy legyen egy-egy ember aki ki meri mondani az igazságot. A legfontosabb isteni igazságok, fekete-fehér igazságok: "Jobbítsátok meg útjaitokat". Mert, ha megjobbítod utadat, élhetsz. Ő egyedül az életünk Ura.

„Ne keressetek más isteneket”. Mert mi az Istennek az egyik legfontosabb tulajdonsága? Az, hogy Isten féltő, szerető Isten!! Olyanok vagyunk Neki, mintha a személyes kincsei lennénk, amit Ő nem akar másnak adni.

Azt akarta Jeremiás, hogy aki hallja Isten Igéjét, térjen meg.

Az utolsó napon 4. Mózes 13 válogatott versei szólítottak meg bennünket. Van olyan az életünkben, amikor olyan kőfalakat látunk magunk előtt, amin nem tudunk átjutni? Az Úr előtt nincs akadály. Az Úrral még a kőfalon is átugrom. Ha megígér valamit azt végig tudja vinni, akkor is, ha emberileg lehetetlen. A legnagyobb ígérését is megtartotta, hiszen elküldte egyszülött fiát, Jézus Krisztust. Hiszen úgy néz ránk, hogy mi a szemefényei vagyunk.

Benedek Barna presbiter

BIZONYSÁG ÉTEL

„Jöjj, mondjunk hálaszót...”

Megtérésem

Én is, mint általában az emberek, csak akkor mentem Istenhez, amikor már összezsapni látszottak a fejem felett a hullámok. Térdre borulva könyörögtem Istenhez, hogy lássa meg a nyomorúságomat, és küldjön nekem valakit az Ő népéből.

Még az éjjel megláttam hátulról álmomban a kedves Varga Ferencet, akit még nem ismertem. Ezután vártam, vártam körülbelül 17 évig. Már hittem is, nem is, hogy valóra válik az álmom. 1989-ben a szabadságtelepi református énekkar vendégszerepelt nálunk a Csapókertben, és elhangzott a felhívás, hogy aki akar, csatlakozzon. Én már akkor sejtettem, hogy az énekkar vezetője az, akit én valamikor álmomban láttam. Megismerkedtünk, beszélgettünk. Kiderült, hogy ők is, mi is, mármint a szüleink, nagyszüleink a Malvin utcában szomszédok és keresztkomák voltak. A beszélgetésből udvarlás lett, az udvarlásból házasság.

1990 szeptemberében Berekfürdőn voltam egy hétig. Egy kedves Rejtő Mária volt az előadó, és egész héten a keresztről beszélt („A keresztről való beszéd másoknak bolondság, de nekünk, akik hiszünk, megtartatás, Istennek ereje.” /1Kor 1,18./), úgy hogy én is odavittem a bűneimet, az életem terheit, és egy hétig szinte egyfolytában sírtam. Azt az Igét is húztam, hogy „nem hagylak el, el sem távozom tőled” /Zsid 13,8./.

„Úgy megragadta lelkemet, / Hogy értem annyit szenvedett. / Kéz, amely kerestél, / Szív, amely szerettél, / Vér,

mely eltörölte bűnömet / Mindörökre áldva légyetek.” (49. Hallelujah, be is írtam a vendégkönyvbe)

Drága Jézusunk a kereszten a legnagyobb szenvedése közben az anyára bízta a fiút (Máriára János tanítványát), és a fiúra az anyát – azóta vagyok én a kereszt, azaz Jézus szolgálója.

1990. november 30-án 14,30-kor volt az esküvőnk a szabadságtelepi templomban. Az esketési Igénk így szólt a Hóseás 2-ből: „Eljegyezlek magamnak örökre a hit ajándékával, és megismered az Urat.” (Hós 2,21-22.) 1991. április 11-ig dolgoztam a Vagongyárban, de a csendes óráink mindennapossá lettek. Korábban egy ideig térden állva adtam hálát, és magasztaltam Istenemet, a drága Jézus Krisztust és a Szentlelkét, aztán – mivel egyre nehezebb lett a felállítás – ezt abba hagytam, és a sok drága ének teszi ki nagy részét a hálaadásomnak. Öt évig magasztalhattuk Istenünket jó egyetértésben, aztán előre ment a kedves férjem imádkozni.

„Áldott legyen a mi mennyei édes Jó Atyánk, és legyen meg mindenben mindenkor az Ő szent akarata.” Ekkor is ki kellett tudnom mondani.

„Én lelkem erős hittel az Urat óhajtja, Mint a virrasztó éjjel a virradtát várja.” (130. Zsoltár 3. vers, 148. Hallelujah 4. vers, 429. és 430. dicséret).

„Minden múltó perc Hozzád visz közel, / Kegyelmed úzi kísértőmet el, / Nincs más vezérem, nincs más mesterem, / Fényben, borúban, ó, maradj velem.” / velünk/

Isten kegyelméből betöltöttem a 86. évet. Soha nem kértem sem gazdagságot, sem hosszú életet, mindent megkaptam.

„Felséges Isten! Szerető, mennyei édes Jó Atyám az Úr Jézus Krisztus által! Szívem minden hálájával köszönöm a Te előrelátó, gondoskodó szeretetedet, irgalmasságodat. Bizony, meghallgattad az én könyörgésemet, és mindig küldtél segítséget alkalmas időben.

Köszönöm szépen az előre ment drága idős testvéreket, akik értem is imádkoztak, és már kisgyermekkoromtól mint egy-egy melengető napsugár próbáltak terelgetni a keskeny útra. Most is tisztelettel és szeretettel emlékezem a kedves lelkészekre, szüleimre, a Csiszár

testvérekre, Vajda Mária néniére és sok drága hívő néniére és bácsira. Bárcsak mindenki kaphatna szent tanítást már kisgyermekkorától folyamatosan.”

„Dicsérlek Téged, mindörökké áldlak. / Mindennap hívlak, szüntelenül várlak. / Áldott Teremtőm, szent, erős Úr Isten, / Hozzád hasonló mennyen, földön nincs. / Maradjon rajtunk kegyelmed pecsétje, / Szent karod, kérem, életünket védje.”

Varga Ferencné Erzsike néni

A teácsésze

Egy házaspár elment vásárolni, hogy vegyenek valamit közelgő házassági évfordulójuk alkalmából. Mindketten szerették a kerámiákat, különösen a teácsészéket. Az egyik kerámia üzletben megláttak egy szép csészét.

A férj megkérdezte az eladót:

- Meg szabad néznom ezt a csészét? Még sosem láttam ennyire szépet.

A boltos a kezébe adta, és miközben a vevő csodálta a mesteri alkotást, a csésze, legnagyobb meglepetésére, megszólalt:

- Nem érted, hogyan lehetek ennyire szép? Tudod, nem voltam mindig teácsésze. Volt idő, amikor vörös voltam és agyagnak neveztek. Mesterem kiásott, megdolgozott, összelapított, meggyúrt újra és újra, én pedig jajgattam a fájdalomtól!

- Hagyj békén! - üvöltöttem, de Ő csak mosolygott, és így szólt:

- Még nem.

Aztán egy gyorsan forgó korongra helyezett, és én hirtelen csak forogtam, forogtam, forogtam körbe-körbe.

- Állíts meg! Szédülök! - kiáltottam, de a Mester csak ingatta a fejét és azt mondta:

- Még nem.

Aztán betett a kemencébe. Sosem éreztem olyan forróságot! Csodálkoztam, miért akar megégetni. Sikoltoztam. Ki akartam jutni. Láthattam a Mester arcát az üvegen át, és leolvashattam ajkáról, ahogy a fejét rázza:

- Még nem.

Végül az ajtó kinyílt, kített a polcra. Hűlni kezdtem.

- Most már jobb - gondoltam.

Aztán mindenütt befestett. A festék szaga rettenetes volt. Undorodtam tőle.

- Ez nem jó nekem! Hagyd abba! - kiáltottam.

De csak ingatta a fejét:

- Még nem.

Aztán hirtelen újra visszatett a kemencébe. Nem ugyanabba, ahol először voltam.

Ez kétszer olyan forró volt. Úgy éreztem, megfulladok. Könnyörgtem, mindent megbántam, sikoltoztam és sírtam. Közben láttam, amint rázza a fejét, és azt mondja:

- Még nem vehetek ki.

Tudtam nincs többé remény. Végem van. Kész voltam rá, hogy végleg feladjam, mire kinyílt az ajtó. A Mester kivett, és újra a polcra tett..

Egy órával később elélem állított egy tükört és azt mondta:

- Nézd meg magad!

Amikor a tükörbe néztem, alig tudtam hinni a szememnek:

- Ez nem én vagyok, ez nem lehetek én!

- hitetlenkedtem. - Ez gyönyörű! Gyönyörű vagyok! - kiáltottam. - Szeretném

ha tudnád - mondta - hogy átéreztem a fájdalmadat, amikor gyúrtalak, gyömszöltelek, de ha nem teszem, kiszáradsz. Tudom, hogy szédültél, amikor a korongon forgattalak, de ha megállítom a korongot, szétmorzsolódsz. Tudom, hogy elviselhetetlenül forró volt a kemencében, és nem értetted, miért teszek oda, de ha nem teszem, megrepedsz. tudom, hogy rettenetes volt a szag, amikor bevontalak mázzal és befestettelek, de ha nem teszem, akkor sosem erősödsz meg, és nem lesz színes az életed. És ha nem teszek újra

vissza a másik kemencébe, nem élhettél volna sokáig, nem lennél elég erős.

Befejeztelek: Olyan erős vagy, amilyennek elképzeltelek a munkám kezdetekor, amikor hozzáfogtam a formálásodhoz.

Így formálja Urunk a mi életünket is. Né-

hányan a kemencében vagyunk, üvöltve, sikoltozva: „Elég volt!”

Néhányan épp színesedünk, és ez kellemtelen, majd megőrjít. Néhányan körbe forgunk, és nem tudjuk, hol vagyunk. Csak azt kérdezzük: „Mi történik velem?”

Minden olyan zavaros. De Ő tudja, hogy mit tesz. Bízz Benne!

(Ismeretlen szerző)

Testvéri szeretettel kívánok
Áldott Békés Karácsonyi Ünnepeket:

László Ilona presbier

Túrmezei Erzsébet

Az Óra üzen

Csend van.

Csak az óra beszél velem fenn a falon.

Olyan jó lenne az üzenetét, meghallanom.

O, csak ketyegj sietve, pontosan!

Időt jelez!

Mondd el, hogy minden könnyes perc lejár, és vége lesz.

Mondd el, hogy múló, azért drága itt perc, pillanat, ameddig az örömhírt szerteszét vinni szabad.

Hirdesd, hogy fenn az örök Isten is órát figyel,

és segítsége jókor érkezik, nem késik el.

Beszélg az otthonról, hól óra már nem mér időt, s időtlen szolgálat vár reánk a trón előtt.

Addig, ha ütsz, siettes engem itt szüntelen, s ne engedd céloamat egy percre sem felejtene!

Tik - Tak! Múlik év, óra, pillanat és alkalom.

Csend van. Csak az óra beszél velem fenn a falon.

Adventi családi délután

„Rám figyeljete a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincs más!” - hangzott el Ézsaiás próféta könyvéből az Igevers, amellyel Tárnok Tamás lelkipásztor kezdte az igehirdetést gyülekezetünk immár hagyománnyá vált adventi készülődésén.

Advent kezdete előtti szombaton a délutáni órákat tölthetik el évek óta együtt a megjelent hívek, ahol a prózai útravaló mellett énekelve és zenét hallgatva is készülhettünk lélekben a mi Urunk születésnapjára. Az igehirdetésen Ézsaiás próféciáját hallhattuk, amelyben Jézus eljövételének ígérését írja le:

„Ezért maga az ÚR fog nektek jelt adni: Íme egy fiatal nő teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezik el.” (Ézsaiás 7,14.)

Ezt követően a gyerekek által leginkább várt program, az adventi koszorúkészítés vette kezdetét, ahol szebbnél szebb alkotások születtek, hagyományos és modern formában egyaránt. Az elkészült asztaldíszek gyertyái méltó módon szimbolizálják Isten örökkévaló szeretetét, advent vasárnapjain elsőként a hit, majd a remény, az öröm és végül a szeretet fényeit gyűjtjük meg a koszorún, így emlékezve a tanításaira, emlékeztetve magunkat is a valódi értékekre.

Érezhető volt az alkalom egészében Jézus jelenléte, ahogyan azt Máté evangéliumában is olvashatjuk: („Ahol ugyanis ketten vagy hároman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” Mt. 18,20) a közös együttlét öröme járta át a gyülekezeti ház falait.

Áldott készülődést kívánok a kedves Testvéreknek!

Szeretettel: dr. Nyilasi Márta

ELŐRE A NAGY MISSZIÓPARANCS TELJESÍTÉSÉRE!

Aliansz Imahét 2024. január 7-14.

a Debrecen-Csapókerti Református Gyülekezetben

(Debrecen, Mátyás király u. 23/b)

január 7. vasárnap 10 óra - Igét hirdet: Hadházi Tamás esperes-lelkipásztor
A SZENTHÁROMSÁG EGY ISTEN ÜNNEPLÉSE

január 8. hétfő 17:30 óra - Igét hirdet: Komlósi Sándor lelkipásztor
RÁBÍZNI MAGUNKAT ISTEN IGÉJÉRE ÉS ALÁRENDELNI MAGUNKAT TEKINTÉLYNEK

január 9. kedd 17:30 óra - Igét hirdet: Derencsényi István lelkipásztor
JÉZUS KRISZTUS AZ EGYETLEN

január 10. szerda 17:30 óra - Igét hirdet: Berkesi Gábor lelkipásztor
AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSE HOLISZTIKUS MÓDON

január 11. csütörtök 17:30 óra - Igét hirdet: Vad Zsigmond lelkipásztor
EGYÜTT A MISSZIÓBAN

január 12. péntek 17:30 óra - Igét hirdet: Kiss János lelkipásztor
A TANÍTVÁNYSÁG ÉS A MISSZIÓ ÁRA

január 13. szombat 17:30 óra - Igét hirdet: Bereczki Lajos lelkipásztor
TÜRELMES KITARTÁS

január 14. vasárnap 10 óra - Igét hirdet: Dr. Fekete Károly püspök
ELŐRE A NAGY MISSZIÓPARANCS TELJESÍTÉSÉRE

Úrvacsorai közösség

17 óra – Záró alkalom a Baptista Imaházban /Szappanos u. 23./
Igét hirdet: Lakatos Zoltán lelkipásztor

Szeretettel hívunk és várunk Mindenkit alkalmainkra!

Könyvajánló

Dr. Sípos Ete Álmos: LÁTLELET

Mi okozta Jézus halálát?

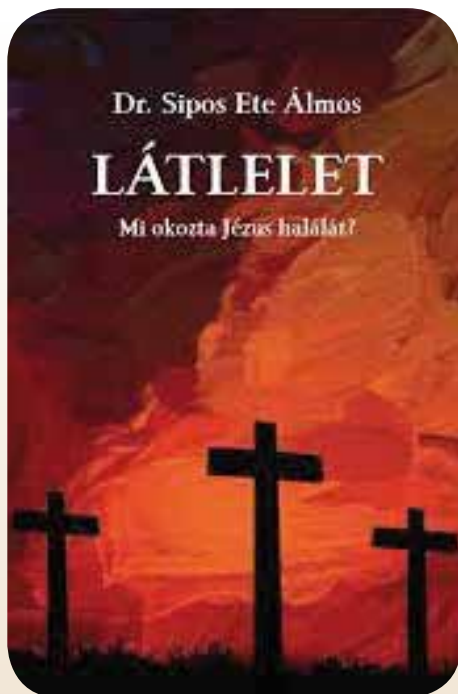
Jézusnak tökéletes élete és halála volt, enélkül esélyünk sem lenne az üdvösségre. Tökéletes élete árán egyetlen igaz emberként ad népének megigazulást. (Pilátus szerint is büntelen.)

Ezért nem csupán egy hétvégére jött le megváltani minket, hanem kisedeként született meg Üdvözítőnk Betlehemben.

Tökéletes halálával egyszer, s mindenkorra eltörölte bűneinket és kiengesztelte a szent Isten jogos haragját a bűnös iránt. Hiszen Benne olyan Istenünk van, Aki nem gyönyörködik a bűnös halálában, hanem „az irgalmasságban! Hozzánk térvén könyörül rajtunk” (Mik.7,18-19.).

De vajon mi vezetett a halálához? Tévedés, emberi gyűlölet, irigység, árulás, a véletlen, a kínzás okozta sebek, a nagy vérvesztés, megfulladás a kereszten? Vagy Ő csak egy naiv áldozat? Elkerülhető lett volna Jézus halála?

A megdöbbentő válasz, amit a Szentlélek akar tanítani az Írások alapján, megtalálható a könyv lapjain, és ezen a karácsonyon is hív minket : „Ő, jöjjetek, imádjuk az Úr Krisztust!” (414. dicséret)

Sípos Ete Álmos (1937-2015) A Budapesti Református Teológiát 1961-ben fejezte be. 2007-ben PhD-t szerzett az Utrechti Egyetem teológiai fakultásán missziológiai tudományokból. Huszonnyolc évig Tápiószelén, tizenhat évig a budapesti Nagyváradi téri Református Gyülekezetben szolgált lelképásztorként. Tizennyolc gyermeke közül négy fiú református teológiai végzettt.

Alapítványi hírek

Alapítványuk meghívására november 26-án a Gyulai Erkel Ferenc Vegyeskar érkezett gyülekezetünkbe.

Az adventi készülődés jegyében csendült az ének templomukban. Az alkalmon Isten Igéjét a kórus tagja, Hegedűs István, Gyulavári lelkipásztora hirdette. Gyülekezetünk kórusa is szolgált ezen a délutánon, a két kórus közös énekét Berkesi Sándor, Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas karnagy vezényelte.

A zenés áhitat beszélgetéssel és szeretetvendégséggel zárult.

Ezúton szeretnénk megköszönni minden testvérünknek a szolgálatát.

Az Alapítvány Kuratóriuma

ÁLLANDÓ gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap

9.30-tól imaközösség az istentisztelet áldásáért a gyülekezeti házban
9.45-től énektanítás a templomban
10.00 órától istentisztelet a templomban
Az istentisztelettel párhuzamosan vasárnapi óvoda és iskola
15.00 órától istentisztelet Domboson
17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban

Hétfő

8.30 órától Konfirmáció előkészítő felnőtteknek

Kedd

9.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkőr – Kézimunkázás
17.30 órától bibliaóra

Szerda

10.00-tól Baba-mama kör
10.30-tól bibliaóra az Idősek Napközi Otthonában
15.00 órától bibliaóra Domboson
17.30 órától minden hónap első szerda estjén presbiteri bibliaóra

Csütörtök

13.30 órától Tevékeny Kezek Szeretetkőr – Csigakészítés
17.00 órától Énekkari próba
18.00 órától kéthetente felnőttként konfirmáltak bibliaköre

Péntek

16.00 órától Konfirmáció előkészítő gyerekeknek
17.00 órától ifjúsági alkalom

Szombat

15.00 órától minden hónap harmadik szombatján Férfi Bibliakör
15.00 órától minden hónap harmadik szombatján Női Bibliakör

Anyakönyvi adatok (2023. november 1. - december 17.)

A keresztség sákramentumában részesült:

Kanyári Luca, Kiss Dániel és Németh Olivér.
Isten áldja meg hitbeli növekedését!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Mészáros Lajosné Gyarmati Mária [82], Czabán Béla [91], Goszták Gabriella [51], Mónus Mihályné Nagy Ilona [84], Oláh Sándorné Balogh Irma Ilona [91] és Sándor Istvánné Gombos Erzsébet [94] elhunyt testvérünk ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Különszám • Példányszám: 230
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen